

# ROZPORZĄDZENIA

## ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 157/2013

z dnia 18 lutego 2013 r.

### nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

#### 1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

(4) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, eksporterów/producentów w USA, importerów i inne zainteresowane strony, a także władze USA o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

### 1. PROCEDURA

#### 1.1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 25 listopada 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*<sup>(2)</sup> wszczęcie postępowania antydumpingowego („postępowanie AD” lub „postępowanie”) dotyczącego przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).

#### 1.2.1. Kontrola wyrwykowa eksporterów/producentów w USA

(6) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę eksporterów/producentów w USA w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrwykową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*<sup>(3)</sup> wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie AS”). Postępowanie to zostało zakończone w dniu 21 grudnia 2012 r. bez nałożenia środków wyrównawczych.

(7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy potrzebna jest kontrola wyrwykowa, a w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby eksporterów/producentów w USA, zwrócono się do nich o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od daty wszczęcia dochodzenia oraz dostarczenie w wypełnionym formularzu dotyczącym kontroli wyrwykowej, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produkcją i sprzedażą bioetanolu w okresie od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).

(3) Postępowanie AD wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 12 października 2011 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Odnawialnego Etanolu (ePURE) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji bioetanolu. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na

(8) Przy doborze reprezentatywnej próby skonsultowano się również z właściwymi organami w USA.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 345 z 25.11.2011, s. 7.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 345 z 25.11.2011, s. 13.

(9) Zgłosiło się ponad 60 eksporterów/producentów, którzy dostarczyli wymagane informacje w terminie 15 dni.

- (10) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu bioetanolu do Unii, którą można było zbadać w dostępnym czasie. Na wybraną próbę składało się sześciu producentów bioetanolu z USA („próba z USA”).
- (11) Podczas dochodzenia stwierdzono, że produkcja jednego z producentów objętych próbą nie była przedmiotem wywozu do Unii w trakcie OD. Przedsiębiorstwo to zostało w związku z tym wyłączone z próby.
- (12) Pomimo faktu, że inni objęci próbą producenci zgłosili wywóz bioetanolu do Unii w swoich formularzach dotyczących kontroli wrywkowej, dochodzenie wykazało, że żaden z nich nie wywoził bioetanolu na rynek unijny. W rzeczywistości sprzedawali go oni niepowiązanym przedsiębiorstwom handlowym/przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniami, które następnie mieszały go z benzyną i odsprzedawały na rynku krajowym oraz na wywóz, w szczególności do Unii. W trakcie dochodzenia na miejscu okazało się, że w rzeczywistości, w przeciwieństwie do konkluzji, które można było wysnuć z informacji podanych przez objętych próbą producentów w USA w kwestionariuszach, producenci ci nie byli zawsze świadomi, czy ich produkcja przeznaczona była na rynek unijny, czy jakkolwiek inny, w tym na rynek USA. Nie posiadali oni również wiedzy na temat cen sprzedaży przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami. W rzeczywistości oznacza to, że producenci bioetanolu z USA nie są eksporterami produktu objętego postępowaniem do Unii. Eksporterami są w rzeczywistości przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami. Dlatego też dane zebrane i zweryfikowane w związku z badaną próbą z USA na etapie tymczasowym nie umożliwiły ustalenia, czy bioetanol z USA był w OD wysyłany do Unii po cenach dumpingowych.
- (13) Nie można więc było w owym czasie nałożyć środków antidumpingowych.
- (14) W celu ustalenia wielkości wywozu bioetanolu do Unii, badanie wrywkowe w USA oparte było głównie na danych otrzymanych od niepowiązanych przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami lub handlem, które na etapie tymczasowym nie były objęte dochodzeniem. Chociaż jedno z tych przedsiębiorstw handlowych współpracowało na etapie tymczasowym w dochodzeniu i dostarczyło dodatkowe dane, nie były one jednak wystarczające do dokładnego i wiarygodnego ustalenia danych niezbędnych do obliczenia marginesu dumpingu.
- (15) W związku z powyższym stwierdzono, że aby przeprowadzić dochodzenie, niezbędne jest raczej oparcie się na danych przedsiębiorstw zajmujących się handlem lub mieszaniami, które rzeczywiście wywoziły produkt do Unii.
- (16) Kwestionariusze dotyczące dumpingu zostały zatem wysłane do ośmiu zajmujących się handlem lub mieszaniami przedsiębiorstw w USA, które podczas badania dobranej próby zidentyfikowano jako największe. Przedsiębiorstwa te odpowiadają za ponad 90 % wywozu bioetanolu do Unii. Dwa spośród nich wyraziły zgodę na współpracę w dochodzeniu. Odpowiadają one za około 51 % wywozu do Unii w OD.
- 1.2.2. Kontrola wrywkowa producentów unijnych
- (17) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych („próba z UE”). Próba składała się z pięciu przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw wybranych spośród 19 producentów unijnych, którzy byli znani przed wszczęciem dochodzenia. Doboru próby dokonano na podstawie reprezentatywnej wielkości produkcji bioetanolu w okresie objętym dochodzeniem oraz na podstawie lokalizacji znanych producentów. Próba reprezentowała 48 % łącznej szacowanej produkcji unijnej w OD.
- (19) Dochodzenie wykazało jednak, że grupy włączone do próby w UE składały się z dużej liczby przedsiębiorstw lub pojedynczych podmiotów produkujących i sprzedających produkt podobny. Oznaczałoby to objęcie dochodzeniem wszystkich 13 przedsiębiorstw, co, biorąc pod uwagę czas dostępny na dochodzenie, nie było możliwe. Podjęto w związku z tym decyzję o ponownym zbadaniu dostępnych danych w celu dobrania reprezentatywnej próby. Stwierdzono, że w grupie powinni znaleźć się przede wszystkim najwięksi indywidualni producenci w Unii, a w przypadku doboru grup należy również uwzględnić określone rozmieszczenie geograficzne tych producentów.
- (20) Dlatego też dokonano wyboru ostatecznej próby z UE składającej się z sześciu indywidualnych producentów, na podstawie reprezentatywności pod względem wielkości produkcji i sprzedaży bioetanolu podczas OD oraz lokalizacji geograficznej. Producenci ci, zlokalizowani w Belgii, Niemczech, Francji, Zjednoczonym Królestwie, Szwecji i Niemczech, reprezentują 36 % łącznej szacowanej produkcji unijnej i 44 % łącznej produkcji zgłoszonej przez przedsiębiorstwa, które dostarczyły dane do doboru próby. Próba ta została uznana za reprezentatywną do zbadania ewentualnej szkody dla przemysłu unijnego.
- (21) Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłaszanie uwag w sprawie stosowności doboru próby.
- (22) Niektóre strony twierdziły, że próba z UE jest mniej reprezentatywna niż próba wybrana pierwotnie, obejmująca kompletne grupy przedsiębiorstw. Ich zdaniem obiektywną analizę sytuacji przemysłu unijnego można przeprowadzić jedynie poprzez włączenie do próby wszystkich przedsiębiorstw należących do grup. W szczególności stawiały one zarzut, że koszty i przychody mogły zostać przydzielone pewnym należącym do danej grupy przedsiębiorstwom, w których nie przeprowadza się wizyt i które w związku z tym mogą nie zostać uwzględnione w analizie szkody.

- (23) W tej kwestii należy zauważyć, że Komisja należycie uwzględniła i zbadała dane dostarczone przez wszystkie objęte i nieobjęte próbą przedsiębiorstwa, a w szczególności przedsiębiorstwa należące do grup przedsiębiorstw, aby mieć pewność, że wszelkie koszty i przychody związane z produkcją i sprzedażą wybranych do próby przedsiębiorstw zostały w pełni i prawidłowo odzwierciedlone w analizie szkody.
- (24) Niektóre strony kwestionowały włączenie do próby z UE producentów unijnych, którzy byli w fazie rozruchu. Strony te twierdziły również, że jedno przedsiębiorstwo o istotnej niewykorzystanej mocy produkcyjnej w 2011 r., znajdujące się w państwie członkowskim, które nie wdrożyło dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii<sup>(1)</sup>, nie powinno zostać włączone do próby. Twierdzono również, że w przypadku gdyby te przedsiębiorstwa zostały ostatecznie włączone do próby, Komisja powinna skorygować dotyczące ich dane w celu uwzględnienia tych nadzwyczajnych okoliczności.
- (25) Uważa się, że fakt, że przedsiębiorstwa niedawno rozpoczęły lub wznowiły działalność, nie stanowi przeszkody dla włączenia ich do próby. Włączenie tych przedsiębiorstw do próby nie narusza kryteriów doboru próby w rozumieniu art. 17 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do korekty danych tych przedsiębiorstw strony nie przedstawiły żadnych specyficznych kwestii ani uzasadnionych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, ani też informacji, w jaki sposób należałoby tę korektę przeprowadzić.
- (26) Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych kosztów, takich jak np. przyspieszona amortyzacja, które powinny zostać dostosowane, aby skorygować wszelkie zniekształcenia związane z rozpoczęciem działalności. Stąd też powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.
- (27) Niektóre strony kwestionowały również wyłączenie z próby UE jednego przedsiębiorstwa, które zostało nią wstępnie objęte i było zlokalizowane w państwie członkowskim o wysokim zużyciu i produkcji bioetanolu. Twierdziły one, że przedsiębiorstwo to miało dobre wyniki, i sugerowały, że to właśnie było przyczyną wyłączenia go z próby. Twierdziły dalej, że dobór próby był ukierunkowany na wykrycie szkody. Zdaniem tych stron Komisja powinna była wysłać do wszystkich producentów tzw. minikwestionariusze w celu zebrania istotnych danych, aby dokonać doboru próby.
- (28) W odniesieniu do wysyłania minikwestionariuszy należy zauważyć, że przed dokonaniem doboru próby Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji do wszystkich znanych zainteresowanych producentów unijnych w celu zebrania istotnych danych, aby móc dokonać doboru próby. Jak wspomniano w pkt 5.2.1 zawiadomienia o wszczęciu, informacja ta była dostępna od daty wszczęcia dochodzenia w dokumentacji do wglądu zainteresowanych stron i nie umożliwiała wglądu w sytuację ekonomiczną respondentów. W rezultacie Komisja miała do dyspozycji wystarczającą ilość istotnych informacji, aby dobrać reprezentatywną próbę zgodnie z kryteriami zawartymi w art. 17 rozporządzenia podstawowego, nie mogła jednak dokonać selekcji przedsiębiorstw w oparciu o ich wyniki. W związku z tym powyższe twierdzenia zostały odrzucone.
- (29) Twierdzono ponadto, że próba powinna obejmować przedsiębiorstwa produkujące bioetanol z buraka cukrowego, ponieważ produkcja z tego surowca może być znacznie bardziej opłacalna niż np. z pszenicy. Chociaż argumentu tego nie uzasadniono, dostępne informacje wykazują, że bioetanol produkowany z buraka cukrowego stanowi jedynie małą część ogólnej produkcji unijnej – ok. 12 % w 2011 r. – oraz że dwa z przedsiębiorstw włączonych do próby częściowo wykorzystują buraki cukrowe jako surowiec do produkcji bioetanolu. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (30) W oparciu o powyższe fakty uważa się, że próba dobrana do celów zbadania szkody w taki sposób, jak to wyjaśniono powyżej, jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.
- 1.2.3. *Kontrola wrywkowa importerów niepowiązanych*
- (31) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów uczestniczących w postępowaniu w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wrywkowej odnośnie do importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania tylko trzech importerów przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Ze względu na ograniczoną liczbę współpracujących importerów nie uznano kontroli wrywkowej za konieczną.
- 1.2.4. *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja*
- (33) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron. Kwestionariusze przesłano więc do objętych próbą eksporterów/producentów w USA, do producentów unijnych objętych próbą, do trzech współpracujących importerów niepowiązanych w Unii oraz do wszystkich znanych użytkowników zainteresowanych dochodzeniem.
- (34) Odpowiedzi otrzymano od objętych próbą eksporterów/producentów w USA, objętych próbą unijnych producentów, dwóch niepowiązanych importerów i czterech użytkowników.
- (35) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do ostatecznego stwierdzenia dumpingu, ustalenia wynikającej z niego szkody i oceny interesu Unii.
- (36) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

*Eksporterzy/producenci w USA*

- Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois
- Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois
- Platinum Ethanol LLC, Arthur, Iowa
- Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa
- POET LLC, Wichita, Kansas i Sioux Falls, Dakota Południowa

*Niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe w USA*

- Bio Urja Trading LLC, Houston, Teksas

*Powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii*

- Cargill International SA, Genewa

*Producenci w Unii*

- Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Niderlandy
- BioWanze SA, Wanze, Belgia
- Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Niemcy
- Ensus, Yarm, Zjednoczone Królestwo
- Lantmännen Energi/Agroetanol, Norrköping, Szwecja
- Tereos BENP, Lillebonne, Francja

*Niepowiązani importerzy w Unii*

- Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Niderlandy
- Greenergy Fuels Limited, Londyn, Zjednoczone Królestwo

*Użytkownicy w Unii*

- Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V., Rotterdam, Niderlandy

**1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

- (37) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

**2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY****2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (38) Produktem, którego dotyczy postępowanie, jest bioetanol, nazywany czasem „etanolem paliwowym”, tj. alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażony lub nieskażony, z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, jak również alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszkankach z benzyną

o zawartości alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), pochodzący z USA, obecnie objęty kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 oraz ex 3824 90 97.

- (39) Bioetanol może być produkowany z różnych surowców rolnych, takich jak trzcina cukrowa, burak cukrowy, ziemniaki, maniok i kukurydza. W USA dokonuje się rozróżnienia na podstawie różnych surowców, zgodnie z poniższym opisem:

a) biopaliwo konwencjonalne (produkowane głównie z kukurydzy i powszechnie nazywane etanolem kukurydzianym), które zdefiniowano jako odnawialne paliwo otrzymywane ze skrobi kukurydzianej, produkowane w zakładach, których budowę rozpoczęto po dacie uchwalenia w grudniu 2007 r. ustawy o niezależności i bezpieczeństwie energetycznym (Energy Independence and Security Act)<sup>(1)</sup> i które w przyszłości muszą doprowadzić do redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % w stosunku do referencyjnej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia benzyny i diesla;

b) biopaliwo zaawansowane, które zdefiniowano jako odnawialne paliwo inne niż etanol otrzymywany ze skrobi kukurydzianej i które otrzymuje się z odnawialnej biomasy, charakteryzujące się emisją gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliwa o co najmniej 50 % niższą niż referencyjna emisja gazów cieplarnianych, zgodnie z ustaleniami administratora ustawy o polityce energetycznej (Energy Policy Act, EPA). Termin ten obejmuje „biopaliwa celulozowe”, takie jak bioetanol i „diesel z biomasy”. Program dla zaawansowanych biopaliw obejmuje program dla biopaliw celulozowych, diesla z biomasy i niezróżnicowanych zaawansowanych biopaliw.

- (40) Biopaliwo celulozowe<sup>(2)</sup> definiowane jest bardziej szczegółowo jako odnawialne paliwo otrzymane z dowolnej celulozy, hemicelulozy lub ligniny otrzymywanej z odnawialnej biomasy, charakteryzujące się emisją gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliwa, ustaloną przez administratora EPA, o co najmniej 60 % niższą niż referencyjna emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia. Do biopaliw celulozowych zalicza się bioetanol celulozowy. Prowadzone są badania i projekty pilotażowe w dużym stopniu wspierane przez rząd federalny USA, mające na celu produkcję zaawansowanych biopaliw, zwłaszcza bioetanolu celulozowego produkowanego w szczególności z odpadów rolnych i leśnych. Według urzędników USA i publicznie dostępnych danych<sup>(3)</sup> produkcja tego

<sup>(1)</sup> Zob. [www.ethanol.org](http://www.ethanol.org) – RFS (Renewable fuels standard) na podstawie ustawy Energy Independence and Security Act z 2007 r.

<sup>(2)</sup> Zob. US Internal Revenue Code (IRC) – sekcja 40 lit. b) pkt 4 ppkt E.

<sup>(3)</sup> Zob. [www.ethanol.org](http://www.ethanol.org) – RFS (Renewable fuels standard) na podstawie ustawy Energy Independence and Security Act z 2007 r.



typu bioetanolu osiągnie około 4 mld litrów w 2014 r. i ponad 50 mld litrów do 2021 r. Produkcja bioetanolu celulozowego podczas OD była znikoma.

- (41) W trakcie okresu objętego dochodzeniem aż do chwili obecnej głównym surowcem wykorzystywanym w USA była kukurydza, natomiast głównym surowcem wykorzystywanym w Unii jest pszenica.
- (42) Dochodzenie wykazało, że bioetanol jest zasadniczo sprzedawany w czystej postaci przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniem/przedsiębiorstwom handlowym, które mieszają go <sup>(1)</sup> z benzyną w szczególności w celu uzyskania wysokoprocentowych mieszanek, które są eksportowane lub sprzedawane na rynku krajowym w celu dalszego mieszania i wykorzystania jako paliwo. Mieszanie nie jest bardzo złożonym procesem i może być prowadzone w drodze mieszania produktów w specjalnych zbiornikach z dodaniem pożądanej procentowej ilości bioetanolu i benzyny.
- (43) Aby zidentyfikować różne rodzaje bioetanolu, mieszanin lub mieszanek bioetanolu wykorzystywanych na świecie, mieszanki paliwowe zawierające etanol są oznaczane liczbą „E” opisującą procentową zawartość etanolu paliwowego w objętości mieszanki. Na przykład E85 zawiera 85 % bezwodnego etanolu i 15 % benzyny. Niskoprocentowe mieszanki etanolu, od E5 do E25, są znane także jako gazohol, chociaż w międzynarodowej terminologii zastosowanie terminu gazohol odnosi się najczęściej do mieszanki E10. Mieszanek E10 lub o niższej liczbie E do roku 2011 używano w ponad dwudziestu krajach na całym świecie, na czele z USA, gdzie prawie całość detalicznej benzyny sprzedanej w 2010 r. była zmieszana z 10 % bioetanolu.
- (44) Dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje bioetanolu uznaje się za biopaliwa na podstawie obecnego programu National Renewable Fuel Standard (RFS1) ustanowionego na mocy ustawy Energy Policy Act z 2005 r., którą zmieniono ustawę Clean Air Act poprzez ustanowienie pierwszej krajowej normy paliw odnawialnych. Kongres Stanów Zjednoczonych nałożył na Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) obowiązek koordynacji działań z Departamentem Energii Stanów Zjednoczonych, Departamentem Rolnictwa Stanów Zjednoczonych i zainteresowanymi stronami w celu opracowania oraz wdrożenia tego programu.
- (45) W wyniku prowadzonej polityki energetycznej USA jest od 2005 r. największym na świecie producentem bioetanolu, z udziałem w światowej produkcji wynoszącym 57,5 %. Ustalone przez EPA wymogi zapewniły w 2009 r. produkcję przynajmniej 11 mld galonów amerykańskich odnawialnych paliw, co miało w szczególności na celu dotrzymanie wartości docelowych ustanowionych przez

<sup>(1)</sup> Dochodzenie wykazało, że aby skorzystać z ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek alkoholu, zgodnie z definicją w sekcji 40 lit. b) pkt 3 IRC w USA, wystarczyło zmieszać czysty bioetanol jedynie z 0,1 % benzyny.

ustawę o niezależności i bezpieczeństwie energetycznym z 2007 r. Produkcja na dużą skalę umożliwiła również producentom w USA wywóz bioetanolu na inne rynki, w tym do Unii.

- (46) W oparciu o oficjalne źródła, dane rynkowe i publicznie dostępne informacje <sup>(2)</sup> wszystkie rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszkach, mianowicie mieszanki bioetanolu z benzyną mineralną, jak to objaśniono powyżej w motywie 43, produkowane w USA i sprzedawane tam na rynku krajowym lub wywożone, są uznawane za paliwa bioetanolowe i wchodzą w zakres pakietu prawodawczego dotyczącego efektywności energetycznej oraz energii odnawialnej i paliw alternatywnych w USA.
- (47) Stwierdzono, że wszystkie rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszkach, objęte niniejszym dochodzeniem, pomimo możliwych różnic pod względem surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego postępowaniem nie mają wpływu na jego podstawową definicję, właściwości lub postrzeganie tego produktu przez różne podmioty.
- (48) Niektóre strony twierdziły, że definicja produktu objętego postępowaniem nie była jasna, w szczególności dlatego, że nie pozwalała odróżnić bioetanolu przeznaczonego do zastosowań jako paliwo od bioetanolu przeznaczonego do innych celów. Strony te twierdziły więc, że dochodzenie powinno obejmować etanol przeznaczony do wszystkich zastosowań i pochodzący ze wszystkich źródeł, włącznie z etanolem syntetycznym konkurującym z bioetanolem w wykorzystaniu do celów przemysłowych.
- (49) Inna strona twierdziła coś przeciwnego, a mianowicie, że dochodzenie powinno obejmować jedynie bioetanol przeznaczony do zastosowań jako paliwo, a więc bioetanol przeznaczony do celów przemysłowych powinien zostać wykluczony.
- (50) W tym kontekście zauważa się, że produkt objęty postępowaniem należy definiować przede wszystkim na podstawie jego podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych, a nie na podstawie sposobów jego wykorzystania i zastosowań. Produkt posiadający różne zastosowania może mieć takie same lub podobne podstawowe właściwości bez względu na jego późniejsze wykorzystanie i w pewnych okolicznościach może być konieczne pogłębienie analizy definicji produktu i zakresu produktu w świetle specyficzności sektora przemysłu i rynku.

<sup>(2)</sup> Na przykład: a) informacje publikowane w sieci przez American Coalition for Ethanol (ACE); b) ustawa Energy Policy Act (EPA) z 2005 r., w szczególności P.L. nr 109-58; c) ustawa Energy Independence and Security Act z 2007 r. (P.L. nr 110-140, H.R. nr 6), którą zmieniono i podwyższono normę Renewable Fuels Standard (RFS), stawiając wymóg wykorzystania 9 mld galonów paliw odnawialnych w 2008 r. i 13,9 mld w 2011 r.; d) broszury informacyjne wydawane przez Departament Energii Stanów Zjednoczonych w ramach działań Clean cities actions itd.

- (51) W omawianym przypadku było jasne, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie zamierzano uwzględniać etanolu syntetycznego w definicji produktu. Etanol syntetyczny ma inne właściwości niż bioetanol i nie odpowiada powyższym kryteriom związanym z definicją produktu objętego postępowaniem. Żaden producent koncentrujący się na wytwarzaniu tego produktu nie uczestniczył w niniejszym dochodzeniu. Dlatego etanolu syntetycznego nie można uwzględnić w definicji produktu objętego postępowaniem i nie jest on objęty zakresem dochodzenia. Wbrew poczynionym przez niektóre strony sugestiom, wyjaśnienie to nie doprowadziło do zmiany zakresu dochodzenia ani definicji produktu objętego postępowaniem, nie miało ono też żadnych konsekwencji dla jakości wykorzystywanych danych.
- (52) Bioetanol przeznaczony do zastosowania jako paliwo i bioetanol przeznaczony do innych celów mogą mieć podobne cechy. W trakcie dochodzenia badano jednak występowanie dumpingu na poziomie przedsiębiorstw w USA produkujących lub mieszających bioetanol do zastosowania jako paliwo, mianowicie bioetanol przeznaczony do mieszanek paliwowych. Podobnie dochodzenie prowadzone u producentów unijnych skupione było na bioetanolu przeznaczonym do zastosowania jako paliwo, a nie do innych celów. Dlatego też bioetanol przeznaczony do innych zastosowań niż jako paliwo nie powinien być objęty zakresem tego dochodzenia.
- (53) Importerzy, którzy nie będą stosować przywożonego z USA bioetanolu jako paliwa, mają możliwość złożenia oświadczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi końcowego przeznaczenia określonymi w art. 291 do 300 unijnego kodeksu celnego<sup>(1)</sup>.
- ## 2.2. Produkt podobny
- (54) Ustalono, że bioetanol produkowany przez przemysł unijny i sprzedawany na rynku unijnym ma podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak bioetanol wywożony z USA do Unii.
- (55) Jak opisano powyżej w motywie 39, bioetanol można produkować z różnych surowców. Z dochodzenia nie wynika jednak, że rodzaj wykorzystanego surowca prowadzi do różnic w cechach produktu końcowego. Ustalono, że produkt objęty postępowaniem produkowany w USA głównie z kukurydzy i wywożony do Unii jest zamienny z produktem wytwarzanym głównie z pszenicy i sprzedawanym na terenie Unii przez unijnych producentów. Poza tym, nawet gdyby występowały jakiegokolwiek różnice w zastosowaniu i postrzeganiu produktu przez operatorów i użytkowników na rynku bioetanolu, nie są one znaczące.
- (56) W związku z tym potwierdza się, że bioetanol produkowany i sprzedawany na terenie Unii oraz wywożony z USA produkt objęty postępowaniem należy traktować jako podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (57) Niektórzy objęci próbą producenci z USA twierdzili, że bioetanol produkowany i sprzedawany na rynku USA nie jest podobny do produktu objętego postępowaniem, jako że nie odpowiada ściśle opisowi produktu zawartemu w zawiadomieniu o wszczęciu. Rzeczywiście, typy bioetanolu sprzedawane na rynku USA mają zawartość wody powyżej progu 0,3 % i odpowiadają raczej amerykańskiej normie ASTM, a nie EN 15376.
- (58) Dochodzenie wykazało jednak, że bioetanol produkowany do sprzedaży na rynku USA w dużej mierze posiada te same podstawowe fizyczne, chemiczne i techniczne cechy, co produkt objęty postępowaniem. Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że produkt podobny niekoniecznie powinien przypominać pod wszystkimi względami produkt objęty postępowaniem, ale może to być produkt, który wprawdzie nie przypomina go pod każdym względem, ale którego właściwości ściśle odpowiadają właściwościom produktu objętego postępowaniem. Właśnie tak jest w przypadku bioetanolu sprzedawanego na rynku USA i bioetanolu wywożonego do Unii. Istnieją precedensy traktowania produktów jako podobne do produktu objętego postępowaniem, mimo występowania pewnych różnic<sup>(2)</sup>.
- (59) Dlatego podjęto decyzję o zmianie tymczasowego ustalenia i uznaniu, że odpowiadający normie ASTM bioetanol sprzedawany na rynku USA jest produktem podobnym do produktu objętego postępowaniem w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

## 3. DUMPING

### 3.1. Wprowadzenie

- (60) Jak wyjaśniono w motywach 6–16 powyżej, w celu ustalenia ewentualnego występowania dumpingu dochodzeniem objęto z jednej strony producentów bioetanolu, a z drugiej przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami, które wywoziły produkt objęty postępowaniem na rynek unijny.
- (61) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, rozporządzenie nakładające cło określa cło dla każdego dostawcy lub, jeżeli jest to niewykonalne, dla danego państwa dostawcy.
- (62) Niektórzy producenci twierdzili, że możliwa była identyfikacja i śledzenie ich produktów sprzedawanych przedsiębiorstwom w USA na wywóz, w szczególności do Unii. Powoływali się oni na proces certyfikacji przewidziany w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii, ale nie byli w stanie wskazać związku pomiędzy

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

<sup>(2)</sup> Na przykład rozporządzenie Rady (WE) nr 2961/95 w sprawie nadszarczanów, w którym uznano, że chiński produkt był „podobny” do unijnego pomimo różnic jakościowych co do czystości i zawartości żelaza (Dz.U. L 308 z 21.12.1995, s. 61, motyw 10). Zob. także wyrok Sądu pierwszej instancji w sprawie T-2/95, *Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie Unii Europejskiej*, w którym Sąd orzekł, że „instytucje miały prawo uznać, że chiński i rosyjski wapń metaliczny były „podobne” do wapnia metalicznego z UE, mimo różnic w zawartości tlenu, które czyniły produkt z UE niezdatnym do pewnego szczególnego zastosowania odpowiadającego za 11 % konsumpcji w Unii (T-2/95 pkt 202–221)”. Punkt ten nie został zakwestionowany w postępowaniu odwoławczym (C-458/98 P).

swoją sprzedażą na rynku USA i wywozem do UE dokonywanym przez inne przedsiębiorstwa. Jak wspomniano w motywach 12 i 63, producenci ci nie znali również poziomu cen eksportowych do Unii.

- (63) W tym przypadku ustalono, że w związku ze strukturą sektora bioetanolu i sposobem, w jaki produkt objęty postępowaniem był produkowany, sprzedawany na rynku USA i wywożony do Unii, ustalenie indywidualnych marginesów dumpingu dla producentów w USA jest niewykonalne. Dokładniej rzecz ujmując, producenci ujęci w próbie z USA nie wywozili produktu objętego postępowaniem do Unii, a objęte dochodzeniem przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami zaopatrywały się w bioetanol u różnych producentów, mieszały go i sprzedawały w szczególności na wywóz do Unii, w związku z czym, wbrew temu, co twierdziły wspomniane wyżej strony, nie było możliwe indywidualne ustalenie wszystkich zakupów i porównanie normalnych wartości z odnośnymi cenami eksportowymi, nie było też możliwe ustalenie producenta w momencie wywozu do Unii. Ujmując to inaczej, każda wysyłka do Unii zawierała bioetanol wyprodukowany przez różnych producentów w USA, a nie tylko przez tych, którzy zostali ujęci w próbie. Ponadto dochodzenie wykazało też, że poziom cenowy stosowany przez producentów z USA ujętych w próbie w stosunku do ich klientów w USA nie był zgodny z ceną faktycznie płaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy wywozie do Unii.
- (64) Dlatego uważa się, że należy ustalić margines dumpingu dla całego kraju.

### 3.2. Wartość normalna

- (65) Dla celów określenia wartości normalnej, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja ustaliła najpierw, czy wielkość krajowej sprzedaży niezależnym klientom produktu objętego postępowaniem przez dwa współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii w OD.
- (66) Ponieważ sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym występowała w wystarczających ilościach, wartość normalna została ustalona na podstawie ceny płaconej lub należnej dwóm wspomnianym wcześniej przedsiębiorstwom handlowym/przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniami w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych odbiorców w USA.

### 3.3. Cena eksportowa

- (67) Współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami dostarczyły dane, które umożliwiły ustalenie ceny eksportowej na podstawie ich cen, które obecnie są płacone lub należne, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Dla transakcji, w przypadku których przywóz dokonywany był za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny pierwszej odsprzedaży dokonanej przez powiązane

przedsiębiorstwo handlowe niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- (68) W odniesieniu do sprzedaży dokonywanej poprzez powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) i zysk nie były odejmowane od ceny eksportowej, jako że nie były uważane za koszty pomiędzy przywozem a odsprzedażą w Unii. W dochodzeniu ustalono, że główna działalność powiązanego przedsiębiorstwa handlowego polegała na zarządzaniu płynnością działu handlu cukrem, do którego należał biopaliwa, i zabezpieczeniu przed nieodłącznym ryzykiem związanym z handlem produktami rolnymi poprzez stosowanie instrumentów pochodnych zarówno na rynku pozagiełdowym, jak i na regulowanych rynkach finansowych.
- (69) Niektórzy producenci z USA twierdzili, że stałą praktyką instytucji jest stosowanie ceny stosowanej przez eksportera w stosunku do pierwszego niezależnego klienta jako ceny eksportowej do celów obliczania dumpingu. W niniejszym przypadku ceną tą byłaby cena sprzedaży stosowana przez producentów z USA w odniesieniu do niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami w USA. Jak wspomniano w motywach 62 i 63 powyżej, żaden z producentów bioetanolu w USA nie wywoził jednak produktu objętego postępowaniem do Unii. Nie byli oni również świadomi poziomu cen wywozu do UE. Dlatego nie można użyć ich ceny krajowej, ponieważ nie jest ceną eksportową płaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem w Unii. W związku z tym przytoczone twierdzenia wspomnianych producentów nie mogą zostać uwzględnione.

### 3.4. Porównanie

- (70) Porównanie pomiędzy średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową dla poszczególnych typów produktów, ustalonymi dla współpracujących przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami dokonane zostało na podstawie ceny *ex-works*, z uwzględnieniem, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnic spowodowanych czynnikami, co do których wykazano, że wpływają one na ceny i porównywalność cen. Jedno przedsiębiorstwo handlowe/przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami twierdzi, że dane dotyczące sprzedaży krajowej nie były reprezentatywne. Ponieważ przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami nie dostarczyły danych obejmujących całą sprzedaż krajową, wyliczenie opiera się na danych dostarczonych w kwestionariuszu i uzyskanych podczas wizyty na miejscu.
- (71) Jedno przedsiębiorstwo handlowe/przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami twierdzi, że obliczenie ceny sprzedaży krajowej powinno opierać się na danych rynku kasowego z giełdy NYMEX. Zdaniem Komisji bardziej wiarygodne są sprawdzone dane uzyskane od dwóch przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami.
- (72) Poczyniono w tym celu odpowiednie korekty uwzględniające w uzasadnionych przypadkach różnice w kosztach transportu, ubezpieczenia, ładowania, przeładunku i w kosztach dodatkowych



- (73) Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny mają ten szczególny charakter, że przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem otrzymały w OD dotację na sprzedaż swoich mieszanek zawierających bioetanol, głównie w formie obniżek podatku akcyzowego. Metoda stosowana do ustalenia wartości normalnej i ceny eksportowej jest metodą, w której rzeczywiste ceny sprzedaży na rynku krajowym i na wywóz, stosowane przez wspomniane przedsiębiorstwa, są w pełni uwzględniane. Dlatego porównanie sprzedaży dokonanej przez przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem na rynku USA i cen eksportowych w celu obliczenia poziomu dumpingu dla produktu objętego postępowaniem eliminuje wszelki ewentualny wpływ dotacji na cenę, jako że dotacja ta dotyczyła w OD zarówno sprzedaży krajowej, jak i eksportowej. Jedno przedsiębiorstwo handlowe/przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniem twierdziło, iż nie otrzymało dotacji na swoją sprzedaż krajową. Nie przedstawia ono jednak na to dowodów; twierdzenie to trudno również pogodzić z informacjami dotyczącymi stosowania subwencji dostarczonymi przez władze USA.

### 3.5. Dumping

- (74) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną poszczególnych rodzajów produktu porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. W oparciu o to porównanie stwierdzono, że współpracujące niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem praktykowały dumping.
- (75) W oparciu o zagregowane dane współpracujących niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem ustalono średni ważony margines dumpingu w wysokości 9,5 %, który stanowi ogólnokrajowy margines dumpingu dla USA.
- (76) Niektórzy z objętych próbą producentów w USA oświadczyli, że w przypadku nałożenia środków antidumpingowych oczekują ustalenia dla nich indywidualnego marginesu stawki celnej. W świetle faktów opisanych w motywach 6–16 oraz argumentacji zawartej w motywach 60–64 powyżej twierdzenia tego nie można przyjąć, jako że dochodzenie potwierdziło, że dla przedsiębiorstw tych, szczególnie ponieważ nie dokonywały one w OD wywozu do Unii, nie było możliwe śledzenie ich produktów przy wywozie do Unii i nie miały one w zasadzie wiedzy na temat czasu wywozu ani ceny płaconej bądź należnej od importerów unijnych. Dlatego nie można było dla tych producentów wiarygodnie ustalić ceny eksportowej ani marginesu dumpingu.
- (77) Niektórzy producenci poprosili o więcej informacji na temat obliczania dumpingu dla dwóch przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem. Powinno się jednak wziąć pod uwagę, że z jednej strony dane, o które poproszono, zawierają tajemnice handlowe i z tego powodu nie mogą być ujawniane innym

podmiotom niż zainteresowana strona. Z drugiej strony do stałych praktyk instytucji należy ujawnianie wszystkim stronom ogólnej metody stosowanej do ustalania dumpingu, bez wykorzystanych w obliczeniach indywidualnych danych. Metoda ta opisana została w informacji o ostatecznych ustaleniach rozesłanej do wszystkich stron.

## 4. SZKODA

### 4.1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (78) Poziom produkcji unijnej ustalony został na podstawie raportu rynkowego dostarczonego w trakcie dochodzenia przez skarżącego. Określoną w tym raporcie całkowitą produkcję unijną produktu podobnego porównano z informacjami dostarczonymi przez 17 współpracujących producentów unijnych. Pomiędzy danymi z obu źródeł stwierdzono niewielką różnicę, która wynosiła około 5 %. Różnicę tę uzasadnia się brakiem dostarczenia danych przez niektórych względnie niewielkich niewspółpracujących producentów unijnych. Na tej podstawie oszacowano całkowitą produkcję unijną w OD na 3,42 mln ton. Producenci unijni, reprezentujący łączną produkcję unijną, stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem unijnym”.

### 4.2. Zużycie w Unii

- (79) Poziom zużycia w Unii ustalony został na podstawie całkowitej produkcji przemysłu unijnego, z dodaniem wielkości przywozu z państw trzecich, ustalonej w oparciu o najlepsze dostępne statystyki i z pomniejszeniem o różnicę w poziomie zapasów i zgłoszoną przez przemysł unijny wielkość wywozu. Niektóre strony twierdziły, że statystyki użyte do ustalenia poziomu zużycia nie były kompletne, ponieważ znaczący przywóz bioetanolu z państw trzecich, szczególnie w OD, nie został uwzględniony. Strony te uważały również, że wielkość przywozu z USA została przez Komisję zawyżona i dane dotyczące wielkości zużycia i udziału w rynku były w związku z tym niewiarygodne.
- (80) Uwagi te zostały poddane analizie i porównane z dostępnymi danymi. Odnosnie do przywozu z innych państw, strony nie przedstawiły żadnych dowodów na wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem. Przywóz z innych państw został niemniej jednak uwzględniony przy ustalaniu wielkości przywozu. W odniesieniu do przywozu z USA stwierdzono błąd pisarski w obliczeniach dotyczących OD. Wielkość przywozu została w związku z tym ponownie zbadana i w razie potrzeby skorygowana. Nie miało to jednak wpływu na dokonane ustalenia co do wystąpienia szkody i oceny związku przyczynowo-skutkowego.

- (81) Odnosnie do przywozu produktu objętego postępowaniem należy podkreślić, że dla produktu objętego postępowaniem nie ma odrębnych kodów Nomenklatury scalonej. Ponadto w przypadkach, w których produkt



objęty postępowaniem może być zgłaszany organom celnym, kody Nomenklatury scalonej obejmują dodatkowo inne produkty niż ten objęty postępowaniem.

- (82) W odniesieniu do przywozu mieszanek bioetanolu, ze zweryfikowanych odpowiedzi niepowiązanych importerów na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że większość przywozu zgłoszona została z kodem TARIC 3824 90 97 99. Nie można jednak uzyskać z Eurostatu danych na temat wielkości przywozu, ponieważ ten kod TARIC obejmuje dodatkowo inne produkty chemiczne niż ten objęty postępowaniem.
- (83) Odnośnie do przywozu zgłoszonego z kodami Nomenklatury scalonej 2207 10 00 i 2207 20 00 nie było możliwe rozróżnienie pomiędzy produktem objętym postępowaniem a produktami nieobjętymi nim ze względu na brak wystarczających informacji o przywożonym produkcie.
- (84) Dlatego też, wobec braku dostępnych w Eurostatie pełnych danych na temat przywozu, podjęto decyzję o wykorzystaniu również innych źródeł informacji w celu ustalenia wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem na rynek unijny.
- (85) Uznano, że do celów najlepszego oszacowania przywozu pochodzącego z USA produktu objętego postępowaniem najbardziej wiarygodną podstawą będą statystyki dostarczone przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA. Zgłoszone wielkości wywozu odpowiadają amerykańskim kodom taryfowym 22071060 oraz 22072000.
- (86) Aby oszacować wielkość tego przywozu, przyjęto racjonalne podejście i do ustalenia wielkości przywozu na rynek unijny z USA uwzględniono wszystkie ilości zgłoszone przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA.
- (87) Ustalenia dotyczące przywozu do Unii produktu pochodzącego z Brazylii oparte były na następujących źródłach informacji: raporty sporządzone przez Agencję Zjednoczonego Królestwa ds. Paliw Odnawialnych – w odniesieniu do przywozu do Zjednoczonego Królestwa; dane ze szczegółowych celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji, Finlandii i od

Eurostatu. Dla Niderlandów, Szwecji i Finlandii wielkość przywozu ustalono na podstawie nazw importerów i eksporterów i, jeśli było to możliwe, na podstawie opisu produktu. Aby ustalić wielkość przywozu, przyjęto konserwatywne podejście. Przy przeprowadzaniu obliczeń uwzględniono wszystkie zgłoszone ilości.

- (88) Do oszacowania wielkości pozostałego przywozu do Unii, w odniesieniu do innych państw członkowskich niż wymienione w motywie 87, wykorzystano dane Eurostatu. Dokonano korekty wielkości przywozu na podstawie procentowego udziału bioetanolu wykorzystywanego w Unii jako paliwo. Źródło tej korekty podane zostało w skardze. Udział procentowy otrzymano z rocznego bilansu alkoholu etylowego, opublikowanego przez Komisję Europejską<sup>(1)</sup>. Udział procentowy bioetanolu użytego w Unii jako paliwo wyniósł 54 % w 2008 r., 66 % w 2009 r. i 68 % w 2010 r. Udział procentowy w 2010 r. użyty został do celów ustalenia odnośnego przywozu w OD.
- (89) Do oszacowania przywozu z innych źródeł wykorzystano dane Eurostatu i dane ze szczegółowych celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii. Wykorzystano tę samą metodologię co przy ustalaniu wielkości przywozu z Brazylii.
- (90) Do obliczania średniej ceny jednostkowej CIF dla przywozu z USA i z Brazylii jako źródło informacji wykorzystano dane ze szczegółowych celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii. Dla USA wykorzystano także dane ze zweryfikowanego kwestionariusza niepowiązanego importera. Średnie ceny CIF dla USA w latach 2008 i 2009 ustalono na podstawie zgłoszonych dla tych lat przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA średnich cen, wyrażonych w stosunku do średniej ceny jednostkowej CIF otrzymanej dla 2010 r.
- (91) Różnice w stanie zapasów ustalono na podstawie informacji przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.
- (92) Na tej podstawie stwierdzono, że konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

	2008	2009	2010	OD
Produkcja unijna ogółem (w tonach) (A)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Całkowity przywóz z państw trzecich, w tym z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach) (B)	1 252 705	1 130 703	859 605	1 031 226
Całkowity wywóz przemysłu unijnego do państw spoza UE (w tonach) (C)	26 263	41 023	53 085	59 633

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 225 z 18.9.2009, s. 13, Dz.U. C 176 z 2.7.2010, s. 6, Dz.U. C 236 z 12.8.2011, s. 16.

	2008	2009	2010	OD
Różnice stanu zapasów <sup>(1)</sup> (w tonach) (C)	0	4 730	- 8 415	- 5 458
Zużycie w Unii (w tonach)	3 379 559	3 882 897	4 089 600	4 366 554
Indeks: 2008 = 100	100	115	121	129

Źródło: (A) raport rynkowy, (B) Eurostat, Komisja Handlu Międzynarodowego USA, Agencja Zjednoczonego Królestwa ds. Paliw Odnawialnych oraz celne bazy danych dotyczących przywozu otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii; (C) skarga, odpowiedzi na kwestionariusz objętych próbą producentów unijnych, dostarczone w skardze informacje przemysłu unijnego.

<sup>(1)</sup> Przyjmuje się, że w 2008 r. stan zapasów nie ulegał zmianom.

- (93) W okresie badanym zużycie unijne wzrosło znacząco – o 29 %. Do wzrostu tego przyczyniło się wdrożenie w państwach członkowskich dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, w której ustanowiono cele wzrostu dla wykorzystania energii odnawialnych.

#### 4.3. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

##### 4.3.1. Wielkość, udział w rynku i cena przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (94) Pod względem ilości, udziału w rynku i ceny, przywóz do Unii z USA kształtował się w okresie badanym w następujący sposób:

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z USA (w tonach) (A)	63 406	53 332	348 868	686 185
Indeks: 2008 = 100	100	84	550	1 082
Udział w rynku (%)	1,9	1,4	8,5	15,7
Indeks: 2008 = 100	100	73	454	837
Średnia cena w EUR/tonę (B)	590,6	552,5	542,5	626,7
Indeks: 2008 = 100	100	94	92	106

Źródło: (A) wielkość wywozu zgłoszona przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA; (B) celne bazy danych dotyczących przywozu otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii oraz zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz niepowiązanego importera.

- (95) Przywóz z USA znacząco wzrósł w okresie badanym pod względem wielkości, z 63 406 ton do 686 185 ton. Podobnie znacząco wzrósł w tym okresie udział eksporterów z USA w rynku unijnym, z 1,9 % do 15,7 %.

- (96) Chociaż średnie ceny przywozu z USA wzrosły w okresie badanym o 6 %, jak to wyjaśniono w motywie 117 poniżej, ceny eksporterów z USA były stale niższe od śred-

nich cen producentów unijnych. To systematyczne podcięcie cenowe praktykowane przez eksporterów z USA tłumaczy znaczący wzrost udziału w rynku, jaki osiągnęli oni w okresie badanym.

##### 4.3.2. Podcięcie cenowe przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (97) W celu oceny podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży dla poszczególnych rodzajów produktów objętych próbą producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu cen *ex-works*, z odpowiadającymi im średnimi ważonymi cenami poszczególnych typów danego produktu eksporterów z USA dla pierwszego niezależnego nabywcy na rynku unijnym, ustalonymi na bazie CIF. Aby umożliwić uczciwe porównanie cen, na amerykańskie ceny naniesiono odpowiednie korekty odpowiadające aktualnym opłatom celnym i kosztom ponoszonym po przywozie.

- (98) Wyniki tego porównania, wyrażone jako odsetek cen sprzedaży objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, wykazały istnienie trwałego podcięcia cenowego średnio o 5,6 %. To podcięcie cenowe pokazuje presję cenową, jaka spowodowana była przywozem z państwa objętego postępowaniem na rynek unijny, w szczególności w OD.

#### 4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

##### 4.4.1. Uwagi wstępne

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych użytych do oceny stanu przemysłu unijnego w okresie badanym.

- (100) Analiza szkody w odniesieniu do danych makroekonomicznych, takich jak produkcja, zdolność produkcyjna, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zapasy, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu, oparta jest na danych dla całego przemysłu unijnego ze stowarzyszenia ePURE.

- (101) Analiza szkody w odniesieniu do danych mikroekonomicznych, takich jak ceny, rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność pozyskiwania kapitału, płace oraz zapasy, dokonana została w oparciu o dane dostarczone przez objętych próbą producentów unijnych w sprawdzonych odpowiedziach na kwestionariusz.
- (102) Produkcja bioetanolu jest w Unii nadal w fazie rozruchu. Aby odpowiedzieć na wzrastający w Unii popyt, przedsiębiorstwa dokonały ostatnio inwestycji w nowe instalacje produkcyjne lub zwiększyły dostępne moce produkcyjne. Fakt, że w okresie badanym produkcję podjęły nowe przedsiębiorstwa, doprowadził do pozytywnej ewolucji takich wskaźników, jak produkcja, zdolność produkcyjna, wielkość sprzedaży i zatrudnienie.
- (103) Dochodzenie wykazało również, że aby osiągnąć normalny poziom produkcji, ten typ działalności przemysłowej wymaga pewnego czasu, od dwóch do trzech lat od momentu rozpoczęcia.

#### 4.4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2008	2009	2010	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Indeks: 2008 = 100	100	130	152	157
Moce produkcyjne (w tonach)	3 443 766	3 992 640	4 670 076	4 734 915
Indeks: 2008 = 100	100	116	136	137
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	63	70	70	72
Indeks: 2008 = 100	100	112	112	114

Źródło: Na podstawie danych od przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.

- (104) W rezultacie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii produkcja unijna wzrosła znacznie w okresie badanym o około 57 %. W latach 2008–2010 produkcja unijna wzrosła o 36 %, ale później wskaźnik wzrostu znacznie się obniżył i w OD wynosił jedynie 3,5 % w porównaniu z rokiem 2010.
- (105) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 37 % i podlegały tym samym trendom co produkcja.
- (106) Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło w okresie badanym o 14 %, a wzrost ten osiągnięty został na początku okresu badanego. Ze względu na fazę rozruchu niektórych producentów unijnych w 2009 r. oczekiwano, że wykorzystanie mocy produkcyjnych powinno jeszcze bardziej wzrosnąć, jako że producenci potrzebują normalnie od dwóch do trzech lat od fazy rozruchu, aby osiągnąć normalny poziom produkcji, tak jak to wyjaśniono w motywie 103 powyżej. Tak się jednak nie stało.
- (107) Dochodzenie potwierdziło zatem, że kilka przedsiębiorstw w UE podjęło produkcję na początku lub w trakcie okresu badanego ze względu na oczekiwaną publikację dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii. Spowodowało to pozytywne zmiany, szczególnie w odniesieniu do wyżej wspomnianych czynników szkody, zwłaszcza w okresie do 2010 r. Sytuacja na rynku unijnym uległa jednak zmianie, która zbiegła się w czasie z nagłym pojawieniem się przywozu po cenach dumpingowych z USA w 2010 r. i spodziewany w OD wzrost działalności nie nastąpił.

#### 4.4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	2 035 367	2 650 526	3 117 410	3 229 326
Indeks: 2008 = 100	100	130	152	159
Udział w rynku (%)	60,2	68,3	76,2	74,0
Indeks: 2008 = 100	100	113	126	122

Źródło: Na podstawie danych od przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.



(108) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o 59 % i w okresie badanym uzyskano 13,8 punktu procentowego udziału w rynku. Wielkość sprzedaży stale rosła między 2008 r. i 2010 r., ale między 2010 r. i OD rosła ona mniej niż zużycie, które w tym okresie wzrosło o 6,8 %.

(109) Podobnie udział w rynku przemysłu unijnego wzrastał do 2010 r., lecz później zmniejszył się w OD. W okresie między 2010 r. a OD, podczas gdy prawie podwoił się udział w rynku przywozu z USA, zyskując 7,2 punktu procentowego, przemysł unijny stracił 2,2 punktu procentowego.

#### 4.4.4. Wzrost

(110) W okresie badanym zużycie unijne wzrosło znacząco – o 29,2 %. Pomimo iż wielkość sprzedaży i udział w rynku również wzrosły w tym okresie, przemysł unijny nie skorzystał w pełni z tego wzrostu zużycia, zwłaszcza od 2010 r. Od 2010 r. do OD przemysł unijny dotknęło spowolnienie tempa wzrostu wielkości sprzedaży i udział w rynku zmniejszył się w porównaniu z poprzednimi latami.

(111) Niektóre strony twierdziły, że tendencja wzrostowa pokazywana przez niektóre wskaźniki w okresie badanym nie odzwierciedla sytuacji przemysłu, który poniósł szkodę. Jak to wyjaśniono powyżej, dochodzenie wykazało jednak, że spowolnienie wzrostu przemysłu unijnego w 2010 r. i w OD zbiegło się w czasie z nagłym wzrostem taniego dumpingowego przywozu z USA.

#### 4.4.5. Zatrudnienie i wydajność

	2008	2009	2010	OD
Liczba pracowników	2 331	2 419	2 523	2 552
Indeks: 2008 = 100	100	104	108	109
Wydajność (jednostka/pracownik)	924	1 157	1 298	1 328
Indeks: 2008 = 100	100	125	141	144

Źródło: Na podstawie danych od przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.

(112) Zatrudnienie wzrosło w okresie badanym o 9 %. Dokładniej rzecz ujmując, wzrosło ono o 8 % od 2008 r. do

2010 r., lecz w OD zwiększyło się jedynie marginalnie o 1 %. Odzwierciedla to tendencję wzrostu zdolności produkcyjnej i produkcji w Unii.

(113) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego mierzona była jako wielkość produkcji na osobę zatrudnioną w ciągu jednego roku. Zwiększyła się ona znacznie w okresie badanym o 44 %, co odzwierciedla zdobyte doświadczenie i wzrost efektywności w fazie rozruchu i po niej.

#### 4.4.6. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

(114) Jeżeli uwzględnimy wielkość, udział w rynku oraz ceny przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływu ustalonych w OD marginesów dumpingu na przemysł unijny nie można uznać za nieistotny.

#### 4.4.7. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(115) Zagadnienie to nie jest w tym przypadku istotne ze względu na brak skutków wcześniejszego dumpingu.

#### 4.4.8. Średnie ceny jednostkowe przemysłu unijnego

	2008	2009	2010	OD
Ceny jednostkowe (EUR/kg)	702,59	634,88	657,41	768,59
Indeks: 2008 = 100	100	90	94	109

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(116) W okresie badanym ceny przemysłu unijnego wzrosły ogólnie o 9 %. Obniżyły się one w 2009 r. w porównaniu z 2008 r., lecz następnie stale wzrastały do końca OD. Dochodzenie wykazało jednak, że podwyżki cen nie były wystarczające, aby przemysł unijny mógł pokryć swoje koszty. Różnica pomiędzy cenami sprzedaży i kosztami dalej wzrastała, szczególnie w OD. Sytuacja ta zbiegła się w czasie ze zwiększonym tanim, dumpingowym przywozem z USA na rynek unijny.

(117) Dochodzenie wykazało, że ceny przemysłu unijnego pozostawały w okresie badanym wyższe (nawet o 23 %) niż ceny dumpingowego przywozu z USA.

#### 4.4.9. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

	2008	2009	2010	OD
Zysk netto przed opodatkowaniem (EUR)	- 33 305 225	1 343 823	- 33 932 738	- 82 070 168
Indeks: 2008 = - 100	- 100	4	- 102	- 246

	2008	2009	2010	OD
Rentowność sprzedaży unijnej (% sprzedaży netto)	- 11,65	0,33	- 5,72	- 9,74
Indeks: 2008 = - 100	- 100	3	- 49	- 84
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	- 2 528 061	34 783 260	48 733 697	36 832 646
Indeks: 2008 = - 100	- 100	1 376	1 928	1 457
Przepływ środków pieniężnych w % sprzedaży unijnej niepowiązanym stronom	- 0,9	8,7	8,2	4,4
Indeks: 2008 = - 100	- 100	980	930	494
Inwestycje (w EUR)	330 441 830	86 279 988	38 710 739	23 018 175
Indeks: 2008 = 100	100	26	12	7
Zwrot z inwestycji (%)	- 10	2	- 88	- 357
Indeks: 2008 = - 100	- 100	15	- 870	- 3 538

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (118) Rentowność przemysłu unijnego ustalono zarówno w kwotach bezwzględnych (zysk netto przed opodatkowaniem), jak i przedstawiając zysk lub stratę netto jako odsetek obrotów ze sprzedaży produktu podobnego. Rentowność przemysłu unijnego była w okresie badanym ujemna, z wyjątkiem 2009 r., kiedy to przedsiębiorstwom objętym próbą udało się osiągnąć równowagę.
- (119) Zwrot z inwestycji podlegał tym samym trendom, wyraźnie nie osiągając poziomu, który umożliwiłby przemysłowi unijnemu przetrwanie.
- (120) Przepływ środków pieniężnych był ujemny w 2008 r. i poprawił się w latach 2009 i 2010. Podczas OD prze-

pływ środków pieniężnych zaczął jednak ponownie maleć, co odzwierciedlało zmniejszającą się zdolność samofinansowania przez przemysł unijny swojej działalności.

- (121) Zmiany rentowności, przepływu środków pieniężnych i stopy zwrotu z inwestycji w okresie badanym ograniczyły zdolność przemysłu unijnego do inwestycji w swoją działalność i jej rozwój, co wyraźnie wykazane zostało przez wynoszący 93 % spadek inwestycji w tym okresie.

#### 4.4.10. Płace

	2008	2009	2010	OD
Płace (w EUR)	45 066 253	57 253 228	68 711 959	76 030 008
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	75 691	81 233	88 638	99 646
Indeks: 2008 = 100	100	107	117	132

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (122) Płace wzrosły w okresie badanym o 32 %, co odzwierciedla wzrost wydajności pracowników.

#### 4.4.11. Zapasy

	2008	2009	2010	OD
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	34 585	24 022	38 649	31 408
Indeks: 2008 = 100	100	69	112	91
Zapasy w stosunku do produkcji (%)	8,3	3,5	3,8	2,5

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (123) W okresie badanym poziom zapasów zmniejszył się nieznacznie.

#### 4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (124) W toku dochodzenia wykazano, że gwałtowny wzrost przywozu po niskich, dumpingowych cenach na rynek unijny nastąpił w 2010 r., a szczególnie w OD. W okresie tym niektóre wskaźniki szkody dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego poprawiły się, lecz wzrost nie odpowiadał zwiększonemu zużyciu w badanym okresie i poprawa nie była w związku z tym wystarczająca, by pozwolić przemysłowi unijnemu na rozwijanie działalności.
- (125) Tak jak to zazwyczaj ma miejsce w przypadku nowej i rozwijanej działalności, niektóre wskaźniki, takie jak wielkość sprzedaży, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych, wykazały w okresie badanym tendencję wzrostową. Tłumaczy się to wejściem w tym okresie nowych producentów unijnych na rynek. Niemniej jednak dochodzenie wykazało, że od 2010 r., kiedy nastąpił nagły tani przywóz, sytuacja na rynku unijnym nie umożliwiła producentom unijnym osiągnięcia wystarczającego poziomu produkcji oraz poziomu cen, aby rozwinąć i utrzymać ważne inwestycje poczynione w okresie badanym.
- (126) Stwierdzono, że tani przywóz spowodował dla przemysłu unijnego trwałe podcięcie cenowe. Poziom cen nie umożliwił przemysłowi unijnemu pokrycia kosztów i osiągnięcia niezbędnego przepływu środków pieniężnych i zysków, koniecznych do rozwijania działalności.
- (127) W istocie wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak rentowność, przepływ środków pieniężnych i zwrot z inwestycji, pogorszyły się lub pozostały znacznie poniżej normalnego poziomu. Pogorszyło to znacznie zdolność przemysłu unijnego do pozyskania kapitału i dalszego inwestowania w działalność.
- (128) W związku z powyższym uznano, że przemysł unijny poniósł w OD znaczącą szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

## 5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

### 5.1. Wprowadzenie

- (129) Zgodnie z art. 3 ust. 5 i 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował szkodę dla przemysłu unijnego. Zbadano znane czynniki,

inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych, które mogły w tym samym czasie powodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

### 5.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (130) Jak wspomniano wyżej, w badanym okresie zużycie unijne wzrosło znacząco o 29,2 %. Przywóz po cenach dumpingowych z państwa objętego postępowaniem wzrósł jednak znacząco pod względem wielkości, tj. z 1,9 % udziału w rynku unijnym na początku okresu badanego do 15,7 % w OD. Spowodowało to wyraźną presję na przemysł unijny, szczególnie od 2010 r. do końca OD, kiedy przywóz ten zwiększył się ponaddwukrotnie. Od 2010 r., a w szczególności w OD, występował na rynku unijnym tani przywóz w wielkich ilościach z USA, który podcinał ceny stosowane przez przemysł unijny. Sytuacja ta uniemożliwiła w OD przemysłowi unijnemu planowany rozwój.
- (131) Niektóre strony twierdziły, że sytuacja przemysłu unijnego właśnie od 2010 r. poprawiła się, co zbiegło się w czasie z podwojeniem przywozu z USA. Jak to wyjaśniono powyżej w motywach 102 i 107, fakt, że wielu producentów unijnych rozpoczęło wchodzenie na rynek w okresie badanym, spowodował wystąpienie pozytywnych tendencji w odniesieniu do niektórych czynników szkody, takich jak produkcja i wielkość sprzedaży. Przemysł unijny stracił jednak w OD udziały w rynku w porównaniu z 2010 r., a w tym samym czasie na rynku unijnym nastąpił największy przyrost przywozu z USA po cenach dumpingowych. Występowanie podcięcia cenowego i presja cenowa spowodowały pogorszenie ogólnej sytuacji finansowej przemysłu unijnego, a szczególnie rentowności.

- (132) Tani przywóz odegrał więc znaczącą rolę w istotnej szkodzie, jaką poniósł przemysł unijny w OD.

### 5.3. Wpływ innych czynników

- (133) Zbadano następujące znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tych innych czynników nie została przypisana przywózowi po cenach dumpingowych: przywóz z innych państw, wyniki eksportowe przemysłu unijnego, wpływ kryzysu gospodarczego oraz inne czynniki, takie jak wahania cen surowców, kształtowanie się popytu i domniemane wewnętrzne problemy unijnych przedsiębiorstw.

#### 5.3.1. Przywóz z innych państw (Brazylia)

- (134) Według dostępnych informacji, poza Brazylią nie było innych państw wywozujących do Unii w okresie badanym



produkt objęty postępowaniem w znaczących ilościach. Ceny przywozu z Brazylii utrzymały się na wyraźnie niższym poziomie niż ceny producentów unijnych. Przywóz z Brazylii wykazywał jednak w okresie badanym wyraźną tendencję spadkową pod względem wielkości (-81 %) i udziału w rynku (-25,8 %). W rezultacie, jako że wielkość przywozu zmalała w OD do tak niskiego poziomu, nie można uważać, że zerwał on związek przyczynowy między tanim przywozem z USA i szkodą poniesioną w OD przez przemysł unijny.

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z Brazylii (w tonach)	1 022 980	884 020	396 249	195 342
Indeks: 2008 = 100	100	86	39	19
Udział w rynku przywozu z Brazylii (%)	30,3	22,8	9,7	4,5
Średnia cena jednostkowa CIF przywozu (EUR/tona)	560,8	496,2	580,8	622,4
Indeks: 2008 = 100	100	88	104	111

Źródło: Eurostat, Agencja Zjednoczonego Królestwa ds. Paliw Odnawialnych, dane z celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji, Finlandii i od skarżącego.

- (135) Strony twierdziły, że przywóz z Brazylii utrzymywał się w całym OD powyżej poziomu *de minimis* i że był on dokonywany na rynek unijny po cenach dumpingowych. Strony twierdziły również, że przywóz z USA przejął jedynie udział w rynku przywozu z Brazylii. Z powyższego powodu, zdaniem tych stron, nie można uważać przywozu z USA za przyczynę istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (136) Jak to wyjaśniono powyżej, przywóz z Brazylii w okresie badanym znacząco spadł. Jego udział w rynku zmalał z 30,3 % do 4,5 % w czasie, gdy znacząco wzrosło zużycie. Z uwagi na poziom cenowy stosowany przez brazylijskich eksporterów na rynku unijnym nie można wykluczyć, że obecność bioetanolu z Brazylii przyczyniła się w pewnym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Uważa się jednak, iż przywóz ten zredukowany został w OD do takiego poziomu, że nie można go traktować jako głównej przyczyny tej szkody. W istocie bowiem, w okresie między 2010 r. a OD, podczas gdy przywóz z Brazylii spadł o 200 000 ton, przywóz po cenach dumpingowych z USA wzrósł o ponad 330 000 ton. Uznaje się w związku z tym, iż obecność na rynku unijnym bioetanolu z Brazylii, szczególnie w OD, nie może być wystarczająca, aby zerwać

związek przyczynowy ustalony między przywozem po cenach dumpingowych z USA i szkodliwą sytuacją dla przemysłu unijnego w tym okresie.

### 5.3.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży eksportowej (w tonach)	26 263	41 023	53 085	59 633

Źródło: Skarga oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (137) Dochodzenie wykazało, iż w OD wywożone były przez przemysł unijny małe ilości bioetanolu po cenach znacznie wyższych niż praktykowane na rynku unijnym. W związku z tym stwierdzono, że wyniki eksportowe nie są czynnikiem, który mógłby zanegować związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł unijny i przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie.

### 5.3.3. Wpływ kryzysu gospodarczego

- (138) Nie stwierdzono, że kryzys gospodarczy miał negatywny wpływ na przemysł unijny. Największy wzrost zużycia bioetanolu w Unii nastąpił w 2009 r., który ogólnie uważa się za najgorszy rok kryzysu gospodarczego. W tym samym okresie producenci unijni odnotowali również wzrost produkcji i sprzedaży.

- (139) Ze względu na przytoczone powyżej fakty uważa się, iż kryzys gospodarczy nie zerwał związku przyczynowego między tanim przywozem z państwa objętego postępowaniem i istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

### 5.3.4. Pozostałe czynniki

- (140) Strony przedstawiły również inne czynniki, które mogły zerwać ten związek przyczynowy, takie jak wahania cen surowców, kształtowanie się popytu, który był niższy niż oczekiwano, unijne ramy prawne, rzekomo niekorzystne dla producentów unijnych, oraz pewne domniemane wewnętrzne problemy producentów unijnych.
- (141) Odnośnie do wahań cen surowców stwierdzono, że zarówno ceny kukurydzy, jak i pszenicy były w okresie badanym niestabilne. Dochodzenie wykazało, iż większość producentów zabezpiecza się jednak przed takim ryzykiem poprzez szczególne mechanizmy ustalania cen u dostawców lub za pośrednictwem rynków finansowych. W związku z powyższym, nawet jeśli ceny surowców wahały się, szczególnie od 2008 r. do 2010 r., kiedy to cena kukurydzy była niższa od ceny pszenicy,

ceny surowców były w drugiej połowie OD mniej więcej te same. Oznacza to, że wszelkie różnice cenowe zredukowane są do minimum i nie mają trwałego charakteru.

(142) Niektóre strony twierdziły, że wdrożenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii w państwach członkowskich było zbyt powolne i że zużycie nie dorównywało wyznaczonym w tej dyrektywie celom. Nawet jednak jeśli początkowe cele nie zostały w okresie badanym w pełni osiągnięte, fakt, że zużycie znacząco wzrosło o 29,2 %, stanowi pozytywny czynnik, którego nie można pominąć w analizie. Domniemane powolne wdrożenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii nie może w każdym razie być uzasadnieniem obecności na rynku unijnym dużych ilości taniego przywozu po cenach dumpingowych, podcinającego ceny przemysłu unijnego i będącego przyczyną poniesionej przez ten przemysł szkody. Dlatego też powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.

(143) Strony twierdziły również, że sam przemysł unijny, ze względu na niepewność prawną, nie mógł zaspokoić unijnego popytu, a system certyfikacji jest bardzo powolny i osłabia korzyści posiadających certyfikaty producentów unijnych. Na koniec niektóre strony twierdziły, że fakt, iż wielu producentów unijnych borykało się z okresie badanym z wewnętrznymi problemami, stanowi wyjaśnienie wszelkich poniesionych przez nich szkód. Twierdzenia te nie zostały jednak poparte argumentami, a dochodzenie nie potwierdziło ich zasadności. Należy niemniej jednak zaznaczyć, że dochodzenie wykazało, iż domniemany obniżony poziom produkcji unijnej był głównie uzasadniony niskim poziomem cen sprzedaży na rynku unijnym, który to poziom był spowodowany głównie gwałtownym wzrostem taniego przywozu z USA podcinającego ceny producentów unijnych, szczególnie w OD. Wydaje się, że producenci unijni nie mieli innego wyboru niż zatrzymanie produkcji, jako że ceny nie pozwalały im nawet na pokrycie kosztów surowca, szczególnie w OD. Dlatego też wspomniane wyżej nieuzasadnione twierdzenia nie mogą zanegować związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych i szkodliwą sytuacją dla przemysłu unijnego w OD.

(144) Stwierdzono w związku z tym, że wspomniane wyżej czynniki nie mogły zerwać związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł unijny i przywozem po cenach dumpingowych z USA.

(145) Strony zwracają poza tym uwagę na fakt, iż znaczna ilość przywozu w OD zgłaszana była pod pozycją CN 3824, która objęta jest niską stawką celną. Po zakończeniu OD poziom odpowiednich stawek celnych został podniesiony. Strony te uważają, że szkoda spowodowana była nie przez dumping, lecz przez niską stawkę celną.

W tym względzie wystarczy stwierdzić, że stawki celne mogą zawsze ulec zmianie, dlatego argumentu tego nie można użyć do zakwestionowania zaistnienia szkody w okresie objętym dochodzeniem.

#### 5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(146) Z powyższej analizy wynika, że w okresie badanym wystąpił znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto ustalono, że ceny tego przywozu były niższe niż ceny stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym.

(147) Ten wzrost pod względem wielkości i udziału w rynku taniego przywozu z państwa objętego postępowaniem zbiegł się w czasie z ogólnym ciągłym wzrostem zużycia w Unii, a także z negatywnymi wynikami przemysłu unijnego w okresie badanym. Eksporterom z państwa objętego postępowaniem udało się zwiększyć swój udział w rynku poprzez systematyczne podcinanie cen przemysłu unijnego. Jednocześnie przemysł unijny, pomimo zwiększenia swojej produkcji, nie był w stanie osiągnąć dodatniego poziomu rentowności.

(148) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te najprawdopodobniej nie mogły zerwać ustalonego związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(149) W oparciu o powyższą analizę, w której we właściwy sposób wyodrębniono i oddzielono skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, uznano, że przywóz po cenach dumpingowych z USA spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

## 6. INTERES UNII

### 6.1. Uwaga wstępna

(150) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy pomimo stwierdzenia zaistnienia szkody spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych z państwa objętego postępowaniem istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie środków antydumpingowych w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii oparta została na ocenie wszystkich wchodzących w grę interesów, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów i użytkowników produktu objętego postępowaniem.

## 6.2. Interes przemysłu unijnego

- (151) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przez przywóz z USA towarów po cenach dumpingowych. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki korygujące zakłócający wpływ tego przywozu na handel, dalsze pogarszanie się sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego wydaje się bardzo prawdopodobne.
- (152) Oczekuje się, że nałożenie ceł antydumpingowych przywróci efektywne warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu ceny przemysłu unijnego będą mogły odzwierciedlać koszty produkcji. Można się również spodziewać, że nałożenie środków umożliwi przemysłowi unijnemu zwiększenie wielkości sprzedaży i odzyskanie w ten sposób udziału w rynku utraconego na skutek przywozu po cenach dumpingowych. Będzie to z kolei miało dalszy pozytywny wpływ na jego sytuację finansową i rentowność.
- (153) Stwierdzono zatem, że wprowadzenie tymczasowych środków antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA nie będzie niezgodne z interesem przemysłu unijnego.

## 6.3. Interes importerów

- (154) Dwa przedsiębiorstwa nadesłały odpowiedzi na kwestionariusz przeznaczony dla niepowiązanych importerów w Unii. Na terenie tych współpracujących importerów odbyły się wizyty weryfikacyjne. Dla obu przedsiębiorstw, w których przeprowadzono wizyty, handel etanolem stanowi jedynie małą część całkowitego obrotu (poniżej 5 %). Dodatkowo oba przedsiębiorstwa oświadczyły, że będą w stanie przenieść ciężar każdej ewentualnej podwyżki cen na swoich klientów – użytkowników.
- (155) W oparciu o dostępne informacje stwierdzono, że nałożenie środków nie spowoduje negatywnych skutków dla importerów.

## 6.4. Interes użytkowników

- (156) Cztery przedsiębiorstwa nadesłały odpowiedzi na kwestionariusz przeznaczony dla użytkowników w Unii. Na terenie jednego z nich odbyły się wizyty weryfikacyjne.
- (157) Dla przedsiębiorstwa, w którym przeprowadzono wizytę, działalność związana z etanolem stanowi małą część obrotu (poniżej 5 %). Przedsiębiorstwo sporządziło ocenę skutków w odniesieniu do mieszanki E5 i obliczyło, że cło w wysokości 100 EUR/m<sup>3</sup> spowoduje podwyżkę ceny o 0,005 EUR/litr na stacji benzynowej.
- (158) Odnośnie do trzech pozostałych użytkowników, z danych zawartych w ich odpowiedziach na kwestionariusz jasno wynika, że również dla nich skutki będą ograniczone. W przypadku jednego przedsiębiorstwa ilość kupowana w państwie objętym postępowaniem jest bardzo ograniczona i nałożenie środków będzie miało jedynie minimalne skutki dla jego rentowności.
- (159) Dwaj pozostali współpracujący użytkownicy są powiązani i oświadczyli, że mogą obciążyć ewentualnym nałożonym cłem swoich klientów. Wyjaśnili oni również, że mają wystarczający wybór źródeł zaopatrzenia i nie są zależni od przywozu z USA.

(160) Strony twierdziły, że w Unii nie ma wystarczających mocy produkcyjnych do zaspokojenia całkowitego popytu i że aby zabezpieczyć swoje zapotrzebowanie na bioetanol, Unia potrzebować będzie przywozu. Sprawdzone dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych pokazują, że w Unii są niewykorzystane moce produkcyjne, szczególnie jeśli wziąć pod uwagę niski poziom cen sprzedaży. W związku z tym producenci unijni powinni być w stanie zwiększyć swoją produkcję, aby zaspokoić rosnący popyt, szczególnie gdy na rynku usunięte zostaną zakłócenia w handlu. Ponadto oczekuje się, że wybudowane zostaną i rozpoczną w bliskiej przyszłości działalność nowe zakłady, zmniejszając ewentualne ryzyko wystąpienia w Unii braków.

(161) W świetle powyższych faktów stwierdzono, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz bioetanolu z USA nie będzie miało dla użytkowników Unii negatywnych skutków.

## 6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(162) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdzono, że w ujęciu ogólnym, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, nie ma decydujących przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu bioetanolu pochodzącego z USA.

## 7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

### 7.1. Poziom usuwający szkodę

(163) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(164) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez przemysł unijny, jednak bez przekroczenia ustalonych marginesów dumpingu.

(165) Przy obliczaniu poziomu cła niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(166) W tym przypadku, w związku z uwagami zawartymi w szczególności w motywach 102 i 103 powyżej, uważa się, że docelowy zysk przemysłu unijnego powinien być ustalony w oparciu o zysk uzyskiwany w okresie, gdy przywóz z USA był znikomy, tj. o średnią marżę



zysku przed opodatkowaniem w latach 2008 i 2009 jednego z ujętych w próbie producentów unijnych, którego produkcja nie znajdowała się w tym czasie w fazie rozruchu. Uważa się wobec tego, że marżę w wysokości 6,8 % obrotów uznać można za rozsądną i dającą właściwe minimum zysku, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać w normalnych warunkach handlu, przy braku dumpingu wyrządzającego w OD szkodę.

- (167) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie cen sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, uwzględniając rzeczywistą stratę poniesioną lub rzeczywisty zysk odnotowany w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku.
- (168) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w USA, ustalonej dla obliczenia podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych w OD przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie wartości procentowej średniej całkowitej wartości importowej CIF.

## 7.2. Forma i poziom ceł

- (169) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ostateczne środki antidumpingowe powinny zostać nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym wszystkie stawki celne powinny być ustalane na poziomie stwierdzonych marginesów dumpingu.
- (170) Proponuje się następujące ostateczne cła antidumpingowe:

	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło ostateczne
Ogólnokrajowy margines dumpingu (%)	9,5	31,1	9,5

- (171) Zważywszy na to, że cło antidumpingowe będzie miało zastosowanie również do mieszanek zawierających objętościowo ponad 10 % (v/v) bioetanolu, w stosunku do ich zawartości bioetanolu, uznano za właściwe, w celu skutecznego wdrożenia środka przez organy celne państw członkowskich, by określić cło jako stałą kwotę na podstawie zawartości czystego bioetanolu.
- (172) Określona w niniejszym rozporządzeniu stawka cła antidumpingowego została ustalona na podstawie ustaleń

niniejszego dochodzenia. Dlatego odzwierciedla ona sytuację istniejącą podczas tego dochodzenia. To ogólnokrajowe cło dotyczące wszystkich przedsiębiorstw stosuje się do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA.

- (173) Chociaż początkowo przewidywano ograniczenie trwania środków do 3 lat ze względu na dynamiczną sytuację na rynku w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, kwestię tę rozważono ponownie po komentarzach otrzymanych od zainteresowanych stron. W szczególności skarżący twierdzili, że za wcześnie byłoby zakładać na tym etapie poważne zmiany tendencji rynkowych, jako że przejście na nową generację bioetanolu może zająć znaczny okres czasu i nie powinno być uwzględniane w obecnym wniosku. Podobnie byłoby przedwczesne zakładać, jakie będą dla wszystkich działających na rynku podmiotów skutki niektórych omawianych obecnie wniosków legislacyjnych. Po zbadaniu tych argumentów uznano, że nie było właściwe odejście od normalnego okresu trwania środków określonego w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Nie narusza to możliwości żadnej z zainteresowanych stron złożenia zgodnie z art. 11 ust. 3 wniosku o dokonanie przeglądu, jeżeli będą to uzasadniać okoliczności.

## 8. REJESTRACJA

- (174) Komisja otrzymała od skarżącego wnioski o rejestrowanie przywozu bioetanolu pochodzącego z USA. Zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji. Przywóz może podlegać rejestracji w wyniku wniosku przedstawionego przez przemysł unijny, zawierającego dostateczne dowody uzasadniające takie działanie. Skarżący twierdził, że ponieważ rejestracja została zlecona w równoległym postępowaniu antysubsydyjnym dotyczącym przywozu bioetanolu pochodzącego z USA <sup>(1)</sup>, warunki takie były automatycznie spełnione.
- (175) Należy jednak zwrócić uwagę, że rejestracja w równoległym postępowaniu antysubsydyjnym wprowadzona została w zupełnie innych warunkach. Jak to opisano w motywie 10 rozporządzenia (UE) nr 771/2012, pomimo ustaleń potwierdzających subsydiowanie stanowiące podstawę środków wyrównawczych, które wyrządziło istotną szkodę przemysłowi unijnemu w okresie objętym dochodzeniem, Komisja postanowiła nie wprowadzać tymczasowych ceł wyrównawczych, ponieważ tymczasowo ustalono, że główny mechanizm subsydiowania obowiązujący w OD wygasł w tym sensie, że nie przynosiłby już korzyści w momencie, w którym zostałyby wprowadzone środki tymczasowe. Były natomiast dowody na to, że w nadchodzących miesiącach Stany Zjednoczone mogą przywrócić z mocą wsteczną główny mechanizm subsydiowania stanowiący podstawę dla środków wyrównawczych. Komisja uznała, że w takim przypadku byłaby uprawniona, w toku obec-

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 771/2012 (Dz.U. L 229 z 24.8.2012, s. 20).

nego dochodzenia, do wprowadzenia (a ostatecznie pobrania) tymczasowych ceł wyrównawczych. W związku z tym, w celu zachowania praw Unii Europejskiej w tych szczególnych okolicznościach, Komisja zdecydowała zlecić organom celnym rejestrowanie przywozu. Te specyficzne okoliczności nie dotyczą obecnego postępowania antydumpingowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu nazywanego „etanolem paliwowym”, tj. alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażonego lub nieskażonego, z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, lecz włącznie z alkoholem etylowym produkowanym z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszkankach z benzyną, z zawartością alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), przeznaczonego do użycia jako paliwo, obecnie objętego kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 i ex 3824 90 97 (kody TARIC 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 51 11, 2710 12 59 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 i 3824 90 97 67), pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 ustala się na 62,3 EUR za tonę netto. Cło antydumpingowe stosowane jest proporcjonalnie według udziału wagowego w mieszance całkowitej zawartości czystego alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) (zawartość bioetanolu).

3. Produkty opisane w ust. 1 zwolnione są z cła antydumpingowego, jeśli mają inne przeznaczenie niż użycie jako paliwo. Zwolnienie to podlega warunkom określonym w odpowiednich przepisach Unii Europejskiej w celu prowadzenia kontroli celnej użycia takich towarów (zob. art. 291 do 300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93).

4. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i z tego powodu cena rzeczywiście zapłacona lub należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej, zgodnie z art. 145 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, kwota cła antydumpingowego wyliczona na podstawie kwot określonych powyżej jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

#### Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2013 r.

W imieniu Rady  
S. SHERLOCK  
Przewodniczący